

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

88. wzywa państwa członkowskie i Komisję do dokonania szybkiego przeglądu i stosowania planu działania UE w obszarze CBRJ zgodnie z jego zaleceniami oraz oczekuje od nich sprawnego wdrożenia tego planu; wymaga ponadto od Komisji i Rady, aby przedstawiła Parlamentowi kolejny plan działań UE w obszarze CBRJ co najmniej na rok przed jego wejściem w etap realizacji, tak aby Parlament mógł w odpowiednim czasie przedstawić swoją opinię;

89. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

Dobre zarządzanie i polityka regionalna UE

P7_TA(2010)0468

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie dobrego sprawowania rządów w odniesieniu do polityki regionalnej UE: procedury wsparcia i kontroli przez Komisję Europejską (2009/2231 (INI))

(2012/C 169 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 174-178,
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie przeglądu rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej z dnia 28 maja 2010 r. (COM(2010)0260),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 Rady z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 21 października 2008 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na poziomie krajowym i regionalnym i podstawy dla projektów w dziedzinie polityki regionalnej ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie przejrzystości w kwestiach finansowych ⁽³⁾,
- uwzględniając białą księgę Komitetu Regionów w sprawie wielopoziomowego sprawowania rządów z dni 17-18 czerwca 2009 r. oraz sprawozdanie z konsultacji,
- uwzględniając wnioski z nieformalnego posiedzenia ministrów, które odbyło się w dniach 16-17 marca 2010 r. w Maladze,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 września 2004 r. pt. „Zakres odpowiedzialności państw członkowskich i Komisji w ramach wspólnego zarządzania funduszami strukturalnymi i Funduszem Spójności – sytuacja obecna i perspektywy na nowy okres planowania po roku 2006” (COM(2004)0580),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 maja 2008 r. na temat wyników negocjacji w sprawie strategii i programów dotyczących polityki spójności na okres programowania 2007-2013 (COM(2008)0301),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za lata budżetowe 2006 i 2008,

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. C 15 E z 21.1.2010, s. 10.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0201.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lutego 2008 r. pt. „Plan działania na rzecz umocnienia nadzoru Komisji nad działaniami strukturalnymi w ramach zarządzania dzielonego” (COM(2008)0097),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 lutego 2009 r. pt. „Sprawozdanie z realizacji planu działania na rzecz umocnienia nadzoru Komisji nad działaniami strukturalnymi w ramach zarządzania dzielonego” (COM(2009)0042),
  - uwzględniając komunikat z dnia 28 października 2009 r. skierowany przez komisarzy Pawła Sarnackiego i Vladimira Špidlę do Komisji, w którym przekazano sprawozdanie okresowe dotyczące działań podjętych w wyniku planu działania na rzecz umocnienia nadzoru Komisji nad działaniami strukturalnymi w ramach zarządzania dzielonego (SEC(2009)1463),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 lutego 2010 r. w sprawie skutków planu działania na rzecz umocnienia nadzoru Komisji nad działaniami strukturalnymi w ramach zarządzania dzielonego” (COM(2010)0052),
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0280/2010),
- A. mając na uwadze, że wdrażanie polityki spójności jest w dużym stopniu zdecentralizowane i opiera się na przekazaniu odpowiedzialności władzom poniżej szczebla krajowego,
- B. mając na uwadze, że największą rolę w wielopoziomowym sprawowaniu rządów odgrywa polityka spójności jako narzędzie poprawy jakości procesu decyzyjnego za pomocą aktywnego zaangażowania władz lokalnych już w przedlegislacyjnej fazie debaty,
- C. mając na uwadze, że rządy sprawowane na wielu poziomach należy rozumieć jako skoordynowane działanie Unii, państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych, jak również partnerów społeczno-ekonomicznych i organizacji pozarządowych oparte na partnerstwie i współfinansowaniu i służące opracowaniu i realizacji strategii politycznych Unii Europejskiej, zaś definicja ta zakłada wspólną odpowiedzialność organów na różnych poziomach sprawowania władzy,
- D. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego za 2006 r. stwierdzono, iż stosowane systemy kontroli dotyczące polityki spójności nie były dość skuteczne, a poziom błędów w odniesieniu do wydatków, za które dokonano zwrotu, był zbyt wysoki (12 %), zaś sprawozdanie za 2008 r. potwierdziło te dane – 11 % stanowiły niezależnie wypłacone środki,
- E. mając na uwadze, że w celu ograniczenia poziomu błędów Komisja winna zwiększyć nadzór, ulepszając tym samym system kontroli i zwiększając wsparcie dla władz lokalnych oraz beneficjentów, co w dłuższej perspektywie doprowadzi do stworzenia polityki bardziej zorientowanej na wyniki i przyjaznej dla użytkownika,
- F. mając na uwadze, że procedury składania wniosków o finansowanie są zbyt złożone oraz że zbędne kontrole mogą zniechęcić potencjalnych beneficjentów polityki spójności,
- G. mając na uwadze, że rozwiązania praktyczne, jakich oczekują nasi obywatele w zakresie usług publicznych (takich jak transport publiczny, woda pitna, zdrowie publiczne, mieszkania komunalne czy szkolnictwo publiczne), mogą być skuteczne jedynie przy zastosowaniu dobrego rządzenia, na które składają się dwa uzupełniające się systemy: z jednej strony system instytucjonalny, który obejmuje podział kompetencji i środków budżetowych między administrację centralną i władze regionalne i lokalne, z drugiej zaś strony system partnerstwa skupiający różne podmioty publiczne i prywatne zajmujące się tą samą problematyką na danym obszarze,

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- H. mając na uwadze, że partnerstwo musi obejmować wszelkie zainteresowane społeczności i grupy, że może przynieść korzyści i wartość dodaną przy realizacji polityki spójności dzięki większej legitymacji, zapewnieniu przejrzystości i lepszemu wykorzystaniu funduszy, oraz że musi ono być również oceniane przez pryzmat swojej wartości dla społeczeństwa i obywateli,
- I. mając na uwadze, że zintegrowane podejście musi uwzględniać cechy konkretnych regionów (niekorzystne położenie geograficzne i warunki naturalne, wyludnienie, peryferyjność itp.), aby odpowiadać na problemy lokalne i regionalne,

Wielopoziomowe sprawowanie rządów

1. z zadowoleniem przyjmuje białą księgę Komitetu Regionów w sprawie wieloszczeblowego sprawowania rządów i uznania pomocniczego charakteru władz lokalnych w Traktacie z Lizbony; podkreśla, że podejście wielopoziomowe należy stosować nie tylko w strukturze pionowej, lecz także poziomej, wśród podmiotów znajdujących się na tym samym poziomie w ramach wszystkich strategii politycznych Unii realizowanych w ramach kompetencji dzielonych, w tym w polityce spójności;
2. z zadowoleniem przyjmuje wnioski nieformalnego posiedzenia ministrów, które odbyło się w marcu 2010 r. w Maladze i wyraża przekonanie, że wielopoziomowe sprawowanie rządów jest warunkiem osiągnięcia spójności terytorialnej w Europie; wzywa do uznania obowiązkowego charakteru tej zasady w państwach członkowskich w obszarach polityki silnie wpływających na rozwój terytorialny, by zagwarantować zrównoważony rozwój terytorialny zgodnie z zasadą pomocniczości; wskazuje, że taki przepis nie powinien w żadnym wypadku prowadzić do tworzenia nowych żmudnych procedur;
3. uważa, że zadowalające wielopoziomowe sprawowanie rządów musi opierać się na podejściu oddolnym (bottom-up), uwzględniając różnorodność struktur administracyjnych na poziomie każdego państwa członkowskiego; zwraca się do państw członkowskich o określenie najskuteczniejszych metod wielopoziomowego sprawowania rządów oraz o poprawę współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi, jak również ze służbami administracyjnymi Wspólnoty np. w drodze zapraszania urzędników wszystkich poziomów władzy na regularnie organizowane spotkania w Komisji lub zawierania europejskich paktów terytorialnych umożliwiających dobrowolną współpracę organów władzy różnych szczebli;
4. zaleca usystematyzowanie oceny oddziaływania terytorialnego poprzez włączenie do niej od wstępnego etapu decyzji politycznej różnych zainteresowanych podmiotów, tak by uwzględnić skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe wspólnotowych wniosków ustawodawczych i nieustawodawczych dotyczących terytoriów;
5. podkreśla, iż wielopoziomowe sprawowanie rządów pozwala lepiej wykorzystać potencjał współpracy terytorialnej dzięki ponadgranicznym stosunkom pomiędzy podmiotami prywatnymi i publicznymi; wzywa te państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do jak najszybszego przyjęcia niezbędnych przepisów pozwalających na utworzenie europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej; zaleca, by w ramach realizowanych programów Komisja promowała wymianę informacji pomiędzy już istniejącymi i obecnie tworzonymi europejskimi ugrupowaniami współpracy terytorialnej; wyraża uznanie dla Komitetu Regionów za jakość działań podjętych w związku z europejskimi ugrupowaniami współpracy regionalnej i wzywa do korzystania z dostępnych narzędzi Komitetu, w szczególności platformy monitorowania procesu lizbońskiego oraz sieci monitorowania stosowania zasady pomocniczości, w celu wspierania wymiany najlepszych rozwiązań między regionami i państwami członkowskimi służących wspólnej identyfikacji i wyznaczeniu niezbędnych celów i działań w zakresie planowania oraz dokonaniu oceny porównawczej wyników osiągniętych w realizacji polityki spójności;
6. zachęca władze krajowe, regionalne i lokalne do częstszego stosowania zintegrowanego podejścia w obecnym okresie programowania; proponuje, aby to podejście miało obowiązkowy charakter w kontekście przyszłej polityki spójności; uważa, że zintegrowane i elastyczne podejście musi uwzględniać nie tylko aspekty gospodarcze, społeczne i środowiskowe rozwoju terytorialnego, ale również umożliwić koordynację interesów poszczególnych zainteresowanych podmiotów z uwzględnieniem specyfiki terytorialnej, tak by móc sprostać wyzwaniom lokalnym i regionalnym;

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

7. wzywa Komisję do stworzenia wytycznych dla podmiotów prywatnych i publicznych dotyczących wdrażania w praktyce zasad wielopoziomowego sprawowania rządów i podejścia zintegrowanego; zaleca, by działania mające na celu promowanie powyższych dwóch podejść były finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) — Pomoc techniczna;

8. zaleca, by Komitet Regionów wykorzystał dni otwarte 2011 i w miarę możliwości dni otwarte 2010 do promocji i pogłębiania debaty ws. najskuteczniejszych metod wielopoziomowego sprawowania rządów; proponuje stworzenie europejskiego logo wielopoziomowego sprawowania rządów i stosowania go od 2011 r. we wszystkich regionach UE;

9. wskazuje, że mechanizmy zdecentralizowanej realizacji są kluczem do wieloszczeblowego sprawowania rządów; mając na względzie konieczność dokonania uproszczeń, nawołuje państwa członkowskie i regiony do podzlecenia w miarę możliwości wykonania części programu operacyjnego, by lepiej wykorzystać ogólne dotacje; zachęca państwa członkowskie do decentralizacji uprawnień zarówno na poziomie prawodawstwa, jak i procedury budżetowej, aby umożliwić prawidłowe funkcjonowanie systemu rządów wielopoziomowych przy poszanowaniu zasad partnerstwa i pomocniczości; podkreśla, że władze regionalne i lokalne, szczególnie te organy, które posiadają uprawnienia legislacyjne, powinny być bardziej zaangażowane w ten proces, ponieważ posiadają największą wiedzę na temat swojego regionu, jego potencjału i potrzeb, a w związku z tym będą mogły przyczynić się do poprawy wdrażania polityki spójności;

10. wzywa państwa członkowskie do zaangażowania odnośnych władz regionalnych i lokalnych oraz podmiotów społeczeństwa obywatelskiego już we wczesnej fazie negocjacji ws. przepisów unijnych oraz ws. programów korzystających z funduszy strukturalnych, by odpowiednio wcześniej umożliwić dialog władz różnych szczebli; wzywa te władze do zaangażowania w działania odpowiednich organów podejmujących decyzje na takich samych zasadach jak przedstawiciele władz krajowych;

11. podkreśla, że do skutecznego wykorzystania funduszy i zapewnienia im jak największego wpływu niezbędne jest zapewnienie wystarczającej zdolności administracyjnej na poziomie UE, regionalnym i lokalnym, w związku z tym wzywa Komisję do poprawy potencjału administracyjnego, by zwiększyć wartość dodaną polityki spójności i zadbać o zrównoważenie działań, zaś na poziomie państw członkowskich zagwarantować odpowiednie struktury administracyjne i zasoby kadrowe, uwzględniając rekrutację, płace, zasoby szkoleniowe, procedury, przejrzystość i dostępność;

12. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia, w uzasadnionych przypadkach, roli władz regionalnych i lokalnych i środków, jakie mają do dyspozycji w przygotowaniu programów i zarządzaniu nimi oraz ich wdrażaniu; w ramach polityki spójności zaleca przyjęcie metodologii rozwoju lokalnego, opartej na partnerstwach lokalnych, w szczególności w odniesieniu do projektów dotyczących miast, obszarów wiejskich i kwestii granicznych; prosi Komisję, by zachęcała do partnerstwa między regionami o podobnym specyficznym potencjale rozwoju i by zapewniła istnienie mechanizmu koordynacji w ramach współpracy makroregionalnej na poziomie UE;

13. uważa, że zasady partnerstwa i współfinansowania sprawiają, że władze szczebla niższego niż krajowy są odpowiedzialne za realizację polityki spójności; przypomina o swoim przywiązaniu do tych zasad dobrego zarządzania i domaga się, by były one przestrzegane pomimo ograniczenia wydatków publicznych w związku z kryzysem gospodarczym;

14. zaleca pogłębienie stosunków partnerskich i wzywa Komisję do uzgodnienia definicji pojęcia partnerstwo, jako warunku tworzenia rzeczywistych partnerstw z władzami regionalnymi i lokalnymi oraz podmiotami społeczeństwa obywatelskiego; zwraca się do Komisji, by precyzyjnie weryfikowała wdrażanie zasady wielopoziomowego sprawowania rządów, poprzez tworzenie konkretnych narzędzi oceny i promowanie właściwych rozwiązań praktycznych w tym obszarze za pomocą narzędzi informacyjno komunikacyjnych; przypomina, że partnerstwo może przyczynić się do skuteczności, wydajności, legitymacji i przejrzystości wszystkich etapów programowania i wdrażania funduszy strukturalnych oraz umocnić zaangażowanie i poczucie odpowiedzialności za wyniki programu; podkreśla, że w procesie partnerstwa ważną rolę odgrywa wolontariat;

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

15. przypomina o obowiązku prowadzenia publicznych konsultacji z obywatelami i organizacjami przedstawicielskimi społeczeństwa obywatelskiego, jak również organizacjami pozarządowymi w celu uwzględnienia ich propozycji oraz zaznacza, że udział społeczeństwa obywatelskiego przyczynia się do legitymacji procesu decyzyjnego; stwierdza, że wyniki zmierzające do zapewnienia publicznego udziału na etapie przygotowywania programów operacyjnych na lata 2007-2013 nie były tak skuteczne, jak przewidywano; zwraca się do Komisji o określenie dobrych rozwiązań i ułatwienie ich stosowania w celu zwiększenia udziału obywateli w kolejnym okresie programowania;

16. wzywa do uwzględnienia zasady wielopoziomowego sprawowania rządów na wszystkich etapach tworzenia i wdrażania strategii UE 2020, by upewnić się, że władze regionalne będą czuły się rzeczywiście odpowiedzialne za wyniki wśród władz regionalnych i lokalnych, które mają wdrażać tę strategię; przypomina w związku z powyższym o propozycji dotyczącej paktu terytorialnego władz lokalnych i regionalnych w sprawie strategii Europa 2020, której celem jest zachęcenie regionów i gmin do działania na rzecz skutecznej realizacji celów strategii Europa 2020;

17. zaleca, aby Komisja ponownie przeanalizowała możliwości wdrożenia projektów pilotażowych inicjowanych przez Parlament Europejski pt. „Erasmus dla przedstawicieli lokalnych i regionalnych wyłonionych w wyborach” w celu podwyższenia skuteczności proponowanych projektów; wzywa Komisję do uruchomienia w ramach EFRR linii budżetowej przeznaczonej na operacyjną pomoc techniczną oraz wdrożenia programu mobilności i szkoleń dla podmiotów lokalnych i regionalnych zaangażowanych wraz z partnerami społecznymi wyspecjalizowanymi we wdrażaniu zintegrowanego podejścia do wielopoziomowego zarządzania w realizację programów w ramach polityki spójności; w związku z tym zwraca się do Komisji, by przeznaczyła odpowiednie fundusze na te inicjatywy oraz by pogłębiła stosunki z regionalnymi i lokalnymi organami władzy, w tym przy pomocy Komitetu Regionów;

18. uważa, że europejskie sieci wymiany dobrych rozwiązań powinny zintensyfikować działania w zakresie zarządzania i partnerstwa, traktując z większą uwagą wnioski polityczne i strategiczne wypływające z wcześniejszych cykli programowania, w tym powinny zapewnić publiczny dostęp do kluczowych informacji w zakresie tych doświadczeń we wszystkich językach Unii Europejskiej, przyczyniając się tym samym do faktycznego wdrażania dobrych rozwiązań;

Wzmocnienie roli Komisji we wspieraniu władz regionalnych i lokalnych

19. jest zdania, że większe znaczenie władz szczebla regionalnego i lokalnego musi wiązać się z większymi uprawnieniami nadzorczymi Komisji, które powinny obejmować przede wszystkim kontrolę systemów audytu, a nie poszczególnych projektów; w związku z powyższym domaga się stworzenia europejskiego systemu certyfikacji krajowych organów kontroli; zwraca się do Komisji o ostateczne zatwierdzenie sprawozdań z oceny zgodności, tak by uniknąć opóźnień w płatnościach i utraty środków z powodu uwolnień zobowiązań, oraz o przedstawienie wniosku w sprawie dopuszczalnego ryzyka błędu przed 2012 r.;

20. z zadowoleniem przyjmuje wnioski sprawozdania Komisji w sprawie planu działania z lutego 2010 r. oraz rozpoczęte już działania naprawcze i zapobiegawcze; wzywa DG REGIO do dalszego prowadzenia tych działań podczas całego okresu wdrażania, tak aby utrzymać impet, jaki nadał pracom plan działań;

21. podkreśla, że europejskie inicjatywy w dziedzinie polityki spójności i polityki strukturalnej muszą być lepiej skoordynowane, aby nie zaprzepaścić spójności polityki regionalnej; dlatego domaga się wzmocnionej koordynacji wewnątrz Komisji, pomiędzy dyrekcją generalną REGIO odpowiedzialną za politykę spójności i politykę strukturalną a dyrekcjami generalnymi właściwymi w zakresie inicjatyw sektorowych w tej dziedzinie; domaga się, by mając na względzie wzmocnienie praw władz regionalnych i lokalnych na mocy Traktatu z Lizbony, zostały one ściśle włączone w tworzenie polityki na poziomie Komisji, aby zwiększyć odpowiedzialność na poziomie wykonawców projektów; ponadto domaga się, by Komisja dokładniej kontrolowała wyniki na miejscu, aby lepiej ocenić skuteczność struktur projektu i działań w stosunku do wyznaczonych celów;

22. zwraca się do Komisji o wzmocnienie inicjatywy zatytułowanej „Szkolenie instruktorów” przeznaczonej dla organów zarządzających oraz certyfikujących; podkreśla, że należy nieustannie dbać o to, by treść szkoleń rzeczywiście przekazywano na niższe szczeble w sposób harmonijny, bez pomijania podmiotów lokalnych;

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

23. wzywa Komisję do szybkiego uruchomienia nowego portalu w ramach bazy danych SFC 2007, który pozwalałby na bezpośredni dostęp do informacji istotnych dla wszystkich podmiotów zajmujących się funduszami strukturalnymi; zaleca, by państwa członkowskie promowały i rozpowszechniały informacje dotyczące tego instrumentu wśród władz regionalnych i lokalnych, a także beneficjentów końcowych;

24. zwraca się do Komisji o ustanowienie dodatkowych mechanizmów wsparcia technicznego w celu promowania na szczeblu regionalnym i lokalnym wiedzy na temat problemów związanych z wdrażaniem, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których - zgodnie z przeprowadzoną przez Komisję oceną ex post programów polityki spójności w latach 2000-2006 - widoczne są nadal poważne problemy ze zdolnością administracyjną w zakresie wdrażania programów w dziedzinie polityki spójności;

25. zwraca się o ujednoczenie stosowania jednolitego modelu informacji i audytu (SISA) na wszelkich szczeblach audytowania, tak aby uniknąć powielania audytów i nadmiernej kontroli; wzywa Komisję do wydania podręcznika na temat jednolitego audytu zawierającego wszystkie dotychczas sformułowane wytyczne;

26. zwraca się do państw członkowskich o szersze wykorzystywanie narzędzi inżynierii finansowej jako środków podnoszenia jakości projektów i zwiększania uczestnictwa podmiotów prywatnych, zwłaszcza MŚP, w projektach europejskich; wzywa Komisję do uproszczenia przepisów dotyczących funkcjonowania tych instrumentów, gdyż ich obecny stopień skomplikowania ogranicza ich wykorzystanie;

27. jest przekonany, że zgodność z procedurami nie może być przestrzegana na niekorzyść jakości działań; zwraca się do Komisji o to, by w przyszłości prowadziła politykę bardziej skupioną na wynikach, jakości i strategicznym rozwoju projektów, nie zaś na kontroli; w tym celu wzywa Komisję do opracowania obiektywnych i mierzalnych wskaźników umożliwiających dokonywanie porównań na terenie całej Unii i służących lepszemu nadzorowi i ocenie oraz do przeprowadzenia dalszej analizy w zakresie potrzeby zapewnienia elastyczności przepisów w obliczu kryzysu gospodarczego;

28. podkreśla, że przejrzyste i jasno określone procedury przyczyniają się do dobrego zarządzania; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje uproszczenie rozporządzenia finansowego i przepisów dotyczących funduszy strukturalnych i wzywa państwa członkowskie do pełnego przestrzegania wymogów zmienionego rozporządzenia finansowego i ujawniania informacji w sprawie końcowych beneficjentów funduszy strukturalnych; wzywa Komisję do zaproponowania zrozumiałych zasad, które nie będą wymagać ciągłych modyfikacji; wzywa do uproszczenia systemu funduszy po 2013 r. - nie w konsekwencji kryzysu gospodarczego, ale w imię ogólnej zasady przyszłej polityki spójności, tak by umożliwić korzystanie ze środków finansowych w ramach funduszy oraz zaleca większą przejrzystość i elastyczność w wykorzystaniu funduszy UE, tak by unikać zbyt dużej biurokracji, która może zniechęcać ewentualnych partnerów od uczestnictwa w projektach;

29. przyjmuje z zadowoleniem strategiczne sprawozdanie Komisji w sprawie wdrażania programów polityki spójności w 2010 r., gdyż może ono dostarczyć ważnych informacji o procesie decyzyjnym; wyraża przekonanie, że jej wnioski muszą zostać również należycie uwzględnione przy formułowaniu propozycji poprawy skuteczności wdrażania programów w dziedzinie polityki spójności;

30. przypomina, że przywiązuje dużą wagę do silnej i odpowiednio finansowanej polityki spójności, zapewniającej harmonijny rozwój wszystkich regionów Unii Europejskiej; domaga się, by środki finansowe tej polityki zostały utrzymane po roku 2013 i by odrzucić wszelkie próby jej ponownej nacjonalizacji;

31. wzywa Komisję do pełnego uwzględnienia zasad różnicowania i proporcjonalności w przyszłych przepisach oraz do dostosowania wymogów do skali programu i rodzaju partnerów, zwłaszcza gdy zaangażowane są organy publiczne niewielkich rozmiarów; zwraca się o szersze wykorzystanie płatności i stawek ryczałtowych we wszystkich funduszach, zwłaszcza w odniesieniu do kosztów ogólnych i wsparcia technicznego; proponuje, by stosować bardziej elastyczne kryteria oceny w odniesieniu do innowacyjnych projektów, aby zachęcać do ich realizacji, i łagodniejsze wymogi kontrolne w odniesieniu do projektów pilotażowych; zachęca Komisję do szerzenia zasady wzajemnego zaufania z państwami członkowskimi zobowiązanymi się do właściwego wykorzystania funduszy i będącymi w stanie to zapewnić;

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

32. z myślą o stworzeniu bardziej przyjaznej dla użytkowników przyszłej strategii politycznej wzywa do większej harmonizacji i integracji przepisów dotyczących funduszy strukturalnych, unikając rozbijania projektu na różne części powiązane z poszczególnymi funduszami; zaleca skupienie się nie tylko na prawidłowości wydatków, ale także na jakości zaangażowania oraz przeznaczanie skoncentrowanych środków na zwiększenie wsparcia po stronie zarządzania;

33. nawołuje Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosków dotyczących przepisów w sprawie następnego okresu programowania, aby przyjąć rozporządzenie wykonawcze, opracować niezbędne wytyczne i przeprowadzić w odpowiednim czasie szkolenia w ich zakresie; wzywa także do uproszczenia procesu negocjowania i zatwierdzania programów operacyjnych w celu uniknięcia wszelkich opóźnień we wdrażaniu polityki spójności i wykorzystaniu funduszy po roku 2013;

*

* *

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.

Spójność terytorialna, społeczna i ekonomiczna

P7_TA(2010)0473

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie osiągnięcia prawdziwej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej – warunek sine qua non globalnej konkurencyjności? (2009/2233 (INI))

(2012/C 169 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, szczególnie jego tytuł I i tytuł XVIII,
- uwzględniając konkluzje ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 25- 26 marca 2010 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowany: „Globalny wymiar Europy: Konkurowanie na światowym rynku – Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając sprawozdanie roczne OECD z 2009 r.,
- uwzględniając „*Successful partnerships: a guide*” (przewodnik dotyczący skutecznego partnerstwa) OECD LEED - Forum for Partnerships and Local Governance z roku 2006,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie globalnej konkurencyjności w latach 2009-2010 Światowego Forum Gospodarczego (Genewa, Szwajcaria, 2009 r.),
- uwzględniając niezależne sprawozdanie „An Agenda for a Reformed Cohesion Policy – A place-based approach to meeting European Union challenges and expectations” (Agenda dla zreformowanej polityki spójności –ukierunkowane na konkretny obszar podejście służące sprostaniu wyzwaniom i oczekiwaniom, przed którymi stoi Unia Europejska) przygotowane w kwietniu 2009 r. przez Fabrizia Barkę na wniosek Danuty Hübner, komisarz ds. polityki regionalnej,
- uwzględniając dokument strategiczny Rady Europejskich Gmin i Regionów na temat przyszłości polityki spójności UE, opublikowany w Brukseli w grudniu 2009 r.,